

2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI (зі змін. та допов.). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651%D0%B0-17> (дата звернення: 15.03.2023).
3. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень : затв. наказом Міністерства України від 08.01.1998 р. № 53/5 (зі змін. та допов.). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98> (дата звернення: 15.03.2023).
4. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23.02.2006 р. № 3477-IV (зі змін. та допов.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15#Text> (дата звернення: 15.03.2023).
5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (Європейська конвенція з прав людини) : від 04.11.1950 р.; ратифік. Законом України від 17.07.1997 р. № 475/97-ВР; чинна для України з 11.09.1997 р. (зі змін. та допов.). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 15.03.2023).
6. Case of H. v. France. No. 10073/82. 24.10.1989 / European Court of Human Rights. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-57502%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57502%22]}) (дата звернення: 15.03.2023).
7. Case of Katte Klitsche De La Grange v. Italy. No. 12539/86. 27.10.1994 / European Court of Human Rights. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-57893%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57893%22]}) (дата звернення: 15.03.2023).
8. Case of Boddaert v. Belgium. No. 12919/87. 12.10.1992 / European Court of Human Rights. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-57768%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-57768%22]}) (дата звернення: 15.03.2023).
9. Case of Frydlender v. France. No. 30979/96. 27.06.2000 / European Court of Human Rights. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-58762%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-58762%22]}) (дата звернення: 15.03.2023).
10. Хомутенко В. П., Хомутенко А. В. Концептуальні засади фінансового забезпечення судово-експертної діяльності в Україні. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2022. Вип. 34. С. 104. DOI: 10.5281/zenodo.7116296 (дата звернення: 15.03.2023).
11. ННЦ «ІСІ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса» отримав сучасне обладнання / Офіц. сайт ННЦ ІСІ. URL: <https://www.hniise.gov.ua/15134-nnts-se-m-zasl-prof-m-s-bokarusa-otrimav-suchasne-obladnannya.html> (дата звернення: 15.03.2023).
12. ННЦ «ІСІ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса» отримав мобільну ДНК-лабораторію / Офіц. сайт ННЦ ІСІ. URL: <https://www.hniise.gov.ua/14994-nnts-se-m-zasl-prof-m-s-bokarusa-otrimav-moblnu-dnk-laboratoryu.html> (дата звернення: 15.03.2023).

Ідентифікаційні виробничі ознаки підошов взуття

Ігор Ткачов,

Сумський НДЕКЦ, м. Суми, Україна, e-mail: brat_i@ukr.net

Установлено та оцінено ідентифікаційні трасологічні ознаки на підошвах, виготовлених різними виробничими способами. Розглянуто закономірності виникнення виробничих ознак у підошвах взуття із клеєвим методом кріплення, методом лиття та вулканізації.

Ключові слова: трасологічна експертиза; ідентифікаційні виробничі ознаки взуття; методи кріплення підошов.

Identification of production signs of shoe soles

Ihor Tkachov

Identifying trasological signs on soles made by different production methods were established and evaluated. The regularities of the appearance of production signs in the soles of shoes with the adhesive method of fastening, the method of casting and vulcanization are considered.

Keywords: trasological examination, identifying production signs of shoes, methods of attaching soles.

У процесі виготовлення, експлуатації та ремонту взуття на його поверхні утворюються особливості, що характеризують зовнішню будову підошви або верху. Класифікуючи ознаки взуття, їх можна розділити на ознаки виробничого походження, ознаки експлуатації й ремонту [1, с. 99]. Із погляду ідентифікаційної значимості названі групи ознак поділяються на загальні та окремі. Загальні ознаки:

- 1) будова підошви (суцільна без каблука, з окремим каблуком, з окремим каблуком і підметкою) та її малюнок;
- 2) форма підошви та її малюнок;
- 3) розмір підошви та її малюнку;
- 4) розміщення та взаєморозміщення елементів, що утворюють малюнок.

Окремі ознаки можуть виникати у процесі виготовлення взуття, його носіння й ремонту.

У зв'язку з тим, що технології виробництва взуття постійно змінюються та удосконалюються, це безпосередньо впливає на можливості ідентифікації взуття за допомогою ознак виробничого походження, а тому заслуговує на більш детальний розгляд.

Зараз виробники взуття використовують різноманітні технології для виготовлення підошв [2, с. 92]. Під час виробництва взуття може набувати окрім загальних ознак, ще й окремі, які мають різну ідентифікаційну значимість. Дані ознаки слід розділяти на декілька груп залежно від способу виготовлення та кріплення підошв.

1. Ознаки низу підошви взуття із клейовим методом кріплення.

При клейовому методі кріплення на ходовій поверхні підошви не виникає будь-яких додаткових ідентифікаційних ознак, але в подальшому при фрезеруванні підошв на ходовій поверхні, дотичній безпосередньо до зовнішнього контуру, з'являються особливості у вигляді випадкових обривків деталей малюнка. Отже, за наявності збігу ознак, які локалізовані, принаймні, на 2—3 різних ділянках по контуру підошви, може бути наданий позитивний висновок про наявність тотожності.

2. Ознаки гумового низу підошви взуття, прикріпленого методом гарячої вулканізації.

Суть даного методу полягає в тому, що невулканізована гумова суміш у вигляді заготовок, вирізаних за формою підошви, закладається у спеціальну прес-форму, камера якої має конфігурацію низу підошви. Верх взуття надягається на металеву колодку пресу та закриває

прес-форму. У прес-формі під тиском та при достатньо високій температурі гумова суміш формується, припресовується до верху взуття та вулканізується.

При правильному веденні технологічного процесу вулканізації гумовий низ взуття, виготовлений в тій самій прес-формі, набуває лише ознак, притаманних конкретній прес-формі, у якій відбувається вулканізація.

Слід зауважити, що при вулканізації низу взуття можуть виникати такі дефекти, як недопресування, яке є наслідком недостатньої товщини та неправильної форми заготовок, низької пластичності гумових сумішей; раковини та зморшки, що виникають при незадовільній підготовці верху взуття до вулканізації. При надмірній пластичності сумішей ум'ятини на поверхні підошви можуть виникати в результаті тиску повітря, що зібрався між заготовкою гумової суміші та пуансоном.

Звернемо увагу, що ознаками, які свідчать про гарячий метод вулканізації, є:

- наявність на торцях носка та задника підбора вертикальних рельєфних полос, що виникають у місцях з'єднання півматриць прес-форм;
- наявність на проміжній частині підошви фабричного клейма заводу-виробника.

3. Ознаки низу підошви взуття, виготовленого методом лиття.

Під час виготовлення низу взуття методом лиття застосовують гранульований пластикат полівінілхлориду, що є сумішшю полівінілхлоридної суспензійної смоли із пластифікатором, стабілізаторами та пігментами. Метод рідкого формування дає змогу виготовити на взутті еластичний пористий низ із поліуретану.

Пластикат повинен мати високі ливарні властивості, високу термостабільність, здатність давати еластичний, морозостійкий та зносостійкий низ із хорошими адгезійними властивостями до деталей заготовок. Підошва, виготовлена за такою технологією, дає змогу отримати пористу поверхню. Для цього до складу пластикату додають пороутворювач. Також для отримання пористого низу на обладнанні установлюють пристрій «пороматик», за допомогою якого вприск суміші відбувається при піднятому пуансоні, який перекриває частину об'єму прес-форми. Після заповнення прес-форми й відключення ливарного вузла пуансон опускається у крайнє нижнє положення,

відкриваючи весь об'єм прес-форми. Під внутрішнім тиском газів суміш збільшується в об'ємі та стає пористою. На поверхні підшви утворюється пориста індивідуальна структура у вигляді дрібноструктурних елементів. Окрім цього, при застосуванні даної технології можуть утворюватись заглиблення у вигляді раковин, що виникають унаслідок потрапляння пухирців повітря до прес-форми, що також є індивідуальною ознакою підшви взуття.

Отже, розуміння сучасних процесів виготовлення взуття дає змогу виявити окремі виробничі ознаки та правильно визначити їх ідентифікаційну значимість.

Перелік джерел посилання

1. Грановський Г. Л. Основи трасології. Особлива частина. 1974. С. 99—100.
2. Пророков І. І. Криміналістична експертиза слідів : навч. посіб. для ВНЗ. Волгоград, 1980. С. 92—93.

Відок — французький злочинець і перший очільник Головного управління національної безпеки

Анатолій Тяпкін,

ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса», м. Харків, Україна,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0533-8409>, e-mail: tyapkin@ukr.net

Наталія Жила,

ННЦ «ІСЕ ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса», м. Харків, Україна,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3535-5306>, e-mail: nataliazhila@gmail.com

Софія Карпова,

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна,
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-4296-7234>, e-mail: karpovasofi01@gmail.com

Статтю присвячено висвітленню фактів буремного життя Франсуа Ежена Відока — французького злочинця, авантюриста, хулігана, картяра, донжуана, військового, бретера, дезертира, галерника і водночас засновника і першого очільника Головного управління національної безпеки Франції (фр. Sûreté Nationale).

Ключові слова: історія криміналістики; Sûreté Nationale; Les Bureau des Renseignements.

Vidocq is a French criminal and the first head of the General Directorate of National Security Anatolii Tiapkin, Nataliia Zhyla, Sofiia Karpova

The article is devoted to highlighting the facts of the stormy life of Francois Eugene Vidocq, a French criminal, adventurer, and the first head of the General Directorate of National Security of France. Hooligan, card dealer, don Juan, military man, bretheler, deserter, criminal, gallerist, founder and head of the Sûreté Nationale, bourgeois.

Keywords: Sûreté Nationale, Les Bureau des Renseignements.

Франсуа Ежен Відок (фр. *François Eugène Vidocq*; 23.07.1775 — 11.05.1857) — французький авантюрист, який згодом очолив Головне управління національної безпеки (фр. *Sûreté Nationale*). Затятий злочинець, який провів не один рік у тюремних катівнях, примудрився створити перше у світі розшукове агентство, яке незабаром заробило такий авторитет, що клієнти стояли в черзі до колишнього галерника. Він був практично національним героєм Франції, де завдяки його зусиллям рівень злочинності знизився на 40 % (між 1812 та 1820 рр.), хоча неможливо оцінити загальну кількість злочинів, які він розкрив.

Більшість інформації про Відока почерпнуто з його автобіографії, написаної (як вважають багато дослідників) невідомим автором. Відок народився 23 липня 1775 р. у французькому місті Аппасі п'ятою дитиною в родині. Із перших років життя спритний Ежен став грозою навколишніх кварталів. Батьки не знали, що з ним робити: не допомагали ані ласка, ані покарання. Уже тоді проявилися головні риси його характеру: повна безстрашність, шалене честолубство і неймовірна хитрість у досягненні своїх мети.

Батько був пекарем, намагався виховувати дитину працею, із 10 років змушуючи розносити